

Kritika hrišćanstva i slabljenje volje za moć

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 7 | Nivo: Fakultet političkih nauka, Podgorica

Hrišćanstvo kao monoteistička religija se razvilo na postoru mocne Rimskog imperija, na prelazu iz starog u novi vijek. Milioni ljudi u rimskom carstvu, raznih vjera, jezika i kulture, prihvatali su novi pogled na svijet koji je obecavao iskupljenje iz stanja siromastva i ponizenosti i nudio bolju buducnost na onom svijetu. Izloženo je u Novom zavjetu - zbirci tekstova koju sacinjavaju 4 jevanđelja. Prema hrišćanskoj religiji u pojmu bozanstva su uključena 3 lika: Bog, sin i Sveti duh.

Vjerski pokret na cijem je celu Isus Hrist suprostavlja se zvanicnom mnogobostvu koje je predstavljala rimska imperija a zatim su se i sami jevrejipobunili protiv novih mesija, tako da je Isusa uhvatila i osudila rimska vlast, na cijem celu je bio Pontije Pilat. Potom je bio razapet na krstu i otuda krst kao simbol hrišćanstva - da bi nakon 3 dana vaskrsnuo i sjedinio se sa duhom i Bogom - ocem. Osnovni smisao mita o Hristu izbavitelju sastojao se u tome što je Hrist svojim životom, razapinjanjem na krst, vaskresenjem i na simbolican nacin svojim tijelom, platio otkup za ugnjetane, ponizene i siromasne.

Upravo ova osnovna definicija i namjena hrišćanstva kao religije je iritirala Nicea i podstakla ga da izradi sopstvenu teoriju o losem uticaju hrišćanstva na covjekiju duha. Ovako određeni ciljevi slabe volje kao imperativ ljudskog djelovanja. Podrzavajući samilost kao najvrjedniju vrlinu, hrišćanstvo poput virusa razara imunitet zajednice, te ona umjesto stvaralastva i kreativne emancipacije, utapa sebe u slabost i samosazaljenje. Ono što se zanemaruje u ovom kultu jeste upravo taj krucijalni cinilac ljudske psihe - nagon za samoodržanjem i svijest da smo bas zbog njega blizi životnjama nego bozanstvu.

To isto je tvrdio i Frojd u svojoj „Nelagodnosti u kulturi“, ali to nije ucinio da bi svojom teorijom unizio ljudski rod, već da bi ga naucio kako da dodje do svojih najvisih dometa - ne radeci protivno, već u skladu sa svojom prirodnom. Svaki proizvod ljudske djelatnosti (osim onog koji je iniciran instinktom održanja vrste i prezivljavanja uopste), a u to se ubrajuju kultura i religija, uspije samo da ogranicí prvobitnu slobodu, učini covjeka nesrecnjim i slabijim nego što je to bio ranije.

Ako je covjek sacinjen „po liku bozijem“, onda taj Bog nikako ne može biti susta dobrota, vrlina i samilost. On mora biti sinteza dobra i zla, voden zeljom za moci, tacnije voljom za moci. Samo takav Bog može shvatiti i prihvatići covjeka, sve suprotno tome je obmana, a nijedna obmana nije produktivno i srećno stanje duha i tijela.

Hrišćanstvo je u početku imalo karakter buntovnog, revolucionarnog pokreta i doprinisalo je podizanju kritičke svijesti rimskog proletarijata. Ono je jasno odredilo položaj siromasnih slojeva naroda, kao univenih, kojima je carstvo nebesko obecano i bogatasa kojima su vrata raja zatvorena:

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com